

[Ministeren for offentlige arbejder]

sesstøtte, spares et tilsvarende beløb på kontoen for arbejdsløshedsdagpenge.

Ministeriet for offentlige arbejder er opmærksom på de muligheder, der foreligger for at udføre visse mindre anlægsarbejder, herunder anlæg af cykelstier som beskæftigelsesarbejder. Det vil bl.a. fremgå af en rapport om koordinerede lednings- og trafiksaneringsarbejder, der forventes udsendt i løbet af sommeren.

Hvad angår kystsikring, er staten som bekendt alene økonomisk engageret på Jyllands vestkyst. Opgaverne her er af en sådan art og størrelse, at man først må fastlægge, hvad man vil have udført, og hvorledes det skal ske. Fornødent mandskab og materiel må så sættes ind. At gå den modsatte vej er ikke praktisk politik på Vestkysten. Kystsikringsopgaver andetsteds i landet kan være af en anden art og størrelse.

Spm. nr. S 1129

Til miljøministeren (4/5 83) af:

Margrete Auken (SF):

»Vil ministeren i Pariskonventionen om forhindring af landbaseret havforurening arbejde for at nedbringe forureningen af havet med radioaktive stoffer fra europæiske oparbejdningsanlæg?«

Begrundelse

Ved det kommende møde i Pariskonventionen i Vestberlin 6.-8. juni skal medlemslandene tage stilling til, om Pariskonventionen er det rette forum til »at forebygge og eventuelt eliminere landbaseret forurening af det maritime område med de radioaktive stoffer, der omtales i kapitel III i denne konventions bilag A«, som det hedder i konventionsteksten.

Årsagen til, at radioaktive stoffer ikke som i Londonkonventionen findes på de sorte og grå lister, fremgår af den tredje liste i Pariskonventionen, ovennævnte bilag A, kapital III: »skønt de (radioaktive stoffer) udviser omtrent samme karakteristika som stofferne opført i kapital I (den sorte liste) og bør underkastes streng kontrol med det sigte at forhindre og eventuelt eliminere den forurening, som de forårsager, allerede er gjort til genstand for forskning og rekommandationer og i nogle tilfælde forholdsregler under flere

internationale organisationers og institutioners auspiciere.«

Men teksten til konventionen siger ikke entydigt, at medlemslandene kan vaske hænder, hvis internationale organisationer behandler radioaktive affaldsudledninger. På mødet i den teknisk-videnskabelige gruppe i Norge i marts var der generel enighed om, at der kræves en politisk beslutning om fortolkningen af medlemslandenes forpligtelser i denne sammenhæng.

Ingen af de relevante organisationer, der nævnes i denne sammenhæng, har lavet præcise anbefalinger til forhindring af landbaseret radioaktiv forurening ud over Euratom, og her er der bare tale om forhåndsmeddelelse om enhver planlagt udledning af radioaktivitet. Den overvågning, der forudsættes i Pariskonventionens tekst, finder ikke sted hverken fra de relevante internationale organisationers side eller fra Pariskonventionens medlemslande.

Flere delegationer var da også af den opfattelse, at den nuværende kontrol af radioaktive udslip ikke er tilstrækkelig. Den danske delegation henviste blandt andet til, at udledningen fra det engelske oparbejdningsanlæg Windscale bidrager med omkring 33 pct. af det totale indhold af radioaktivt cæsium i danskernes føde i 1981.

Alternativet til fortsat at lade internationale organisationer uden for Pariskonventionen kontrollere radioaktive udslip er nedsættelsen af en arbejdsgruppe inden for Pariskonventionen. Formålet med Pariskonventionen er nedbringelse af havforurening fra landbaserede kilder, mens de organisationer, der nævnes som relevante i denne sammenhæng, IAEA, NEA, ICRP, Euratom, overvejende er overvågnings- og rådgivningsorganer, som det har vist sig i praksis ved mangelen på kontrol med udslippene.

Ifølge beregninger udført af et af disse organer, ICRP, har udslippet fra det engelske oparbejdningsanlæg Windscale ført til, eller vil føre til, 30 kræftdødsfald – andre mener, at dette tal er optimistisk. Under alle omstændigheder er det en indiskutabel kendsgerning, at der i dag ligger mellem et kvart og en halv ton plutonium på bunden af Det irske Hav fra Windscale-udledningen, der også er ansvarlig for 90-95 pct. af forureningen med radioaktivt cæsium i Nordsøen.